

Sygn. akt II Ca 678/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Beata Piwko (spr.)**

Sędziowie: **SSO Teresa Kołbuc**

SSO Rafał Adamczyk

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lipca 2014 r.

sprawy z wniosku K. P.

z udziałem S. P.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 24 lutego 2014 r., sygn. akt VIII Ns 514/11

postanawia: zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie III (trzecim) w ten sposób, że ustalić termin spłaty do 31 grudnia 2014 roku, zamiast dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia, oddalić apelację w pozostałej części; przyznać od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kielcach kwoty po 1.476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych na rzecz na rzecz adwokata Z. S. i na rzecz adwokata P. G. tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt II Ca 678/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach postanowieniem z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie z wniosku K. P. z udziałem S. P. dokonał podziału majątku wspólnego S. P. i K. P. w ten sposób, że wszystkie składniki majątku opisane w punkcie I postanowienia przyznał na wyłączną własność uczestniczki S. P.. Główny składnik majątku stanowiło prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego o powierzchni 46,29 m² przy ul.(...)w K.. Sąd Rejonowy ustalił, w oparciu o opinię biegłego oraz uwzględniając dług hipoteczny obciążający nieruchomości a niespłacony na dzień ustania wspólności majątkowej tj. 23 czerwca 2010 r., że wartość prawa odrębnej własności lokalu to 141 910, 73 zł. Całkowita wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi to według ustaleń Sądu Rejonowego 144 720, 73 zł. W punkcie III postanowienia Sąd zasądził od uczestniczki S. P. na rzecz wnioskodawcy K. P. kwotę 72 360, 36 zł tytułem spłaty płatne w terminie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty na wypadek uchybienia terminowi płatności. Sąd ustalając termin spłaty wziął pod uwagę zarówno okoliczność, iż uczestniczka potrzebuje czasu, aby zgromadzić środki jak i sytuację materialną K. P..

Pismem z dnia 17 kwietnia 2014 r. apelację od powyższego postanowienia wniosła uczestniczka S. P.. Zaskarżyła ona orzeczenie Sądu Rejonowego w części tj. w zakresie punktu I postanowienia w części ustalającej wartość mieszkania oraz w zakresie punktu III dotyczącego spłaty. Orzeczeniu zarzuciła naruszenie:

- art. 233 k.p.c. przez nierozważenie wszechstronnie materiału dowodowego i dokonanie błędnej oceny opinii biegłej w zakresie wartości mieszkania

- art. 5 k.c. przez niewydłużenie okresu płatności, a nawet nieobniżenie spłaty w świetle okoliczności, które uniemożliwiają dokonanie spłaty w krótkim okresie ze względu na zobowiązania kredytowe uczestniczki oraz dysproporcje między sytuacją jej a wnioskodawcy.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o jego zmianę przez znaczne obniżenie spłaty i ustalenie jej terminu na okres 6 miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna.

Na rozprawie apelacyjnej dnia 23 lipca 2014 r. Sąd postanowił z urzędu dopuścić dowód z przesłuchania wnioskodawcy i uczestniczki na okoliczność ich sytuacji rodzinnej i majątkowej. Zeznaniami wnioskodawcy i uczestniczki Sąd Okręgowy w całości dał wiarę, nie zostały one zakwestionowane.

W oparciu o dowód z przesłuchania Sąd Okręgowy postanowił zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie III w ten sposób, że ustalono termin spłaty do 31 grudnia 2014 r., zamiast dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia. Mając na względzie, że uczestniczka jest nadal w trakcie spłaty kredytu, zaciągniętego jeszcze w czasie trwania wspólności majątkowej, a do spłaty pozostało jej ok. 20 tys. zł. oraz że ma na utrzymaniu dwie dorastające córki, a jej miesięczne wynagrodzenie za pracę to ok. 1500 zł netto, Sąd Okręgowy postanowił ustalić dłuższy termin spłaty niż to przyjął Sąd Rejonowy tj. do 31 grudnia 2014 r. zamiast dwóch miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. W sytuacji materialnej uczestniczki spłata na rzecz K. P. kwoty 72 360, 36 zł w terminie dwóch miesięcy byłaby nadmiernym obciążeniem. Sąd wziął również pod uwagę sytuację materialną wnioskodawcy. Wydłużenie terminu spłaty nie spowoduje jej pogorszenia. K. P. co prawda pozostaje bez pracy i ma problemy zdrowotne, aczkolwiek ma gdzie mieszkać, gdyż jak zeznał przebywa w mieszkaniu kolegi. Nadmienić należy, że uczestniczka zdaje sobie sprawę z konieczności spłaty i zadeklarowała zgromadzenie odpowiedniej kwoty. Okres spłaty do 31 grudnia 2014 r. jest adekwatny, mając na względzie zarówno sytuację uczestniczki jak i potrzeby wnioskodawcy (art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. i art. 212§3 k.c.).

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie III.

W pozostałej części apelacja uczestniczki nie jest zasadna. Wskazać należy, że Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego dotyczące wartości majątku podlegającego podziałowi, w szczególności wartości prawa odrębnej własności lokalu, które było kwestionowane przez uczestniczkę. Wartość ta została oszacowana w oparciu o rzetelną opinię biegłej, Sąd Rejonowy uwzględnił również dług hipoteczny obciążający nieruchomość. Bezpodstawne jest kwestionowanie ustalonej przez biegłą wartości w oparciu o jej oszacowanie dokonane w innej sprawie, dotyczące podobnej nieruchomości. Nie ma dwóch takich samych nieruchomości, zawsze występują pewne różnice. Biegła w sposób należyty uzasadniła swoją opinię, więc nie było przeszkód, aby Sąd Rejonowy oparł się na niej w swoim rozstrzygnięciu. Bezzasadny jest więc zarzut naruszenia przez Sąd w tym zakresie art. 233 k.p.c.

Co do zarzutu naruszenia art. 5 k.c. stwierdzić należy, że jest on niezasadny. To prawda, że w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego nie można w sposób generalny wyłączyć możliwości zastosowania art. 5 k.c. przy podziale majątku wspólnego byłych małżonków, ale zaznaczyć należy, że przepis ten znajduje zastosowanie wyjątkowo. W przedmiotowej sprawie taka wyjątkowa sytuacja nie ma miejsca, gdyż uczestniczka nie powołała się na żadne

szczególne okoliczności. Nie zachodzą podstawy do obniżenia spłaty. Przyznanie rzeczy na własność w toku podziału majątku wiąże się z obowiązkiem spłaty zgodnie z art. 212§2 k.c., czego uczestniczka jest świadoma. Jej wysokość została ustalona przez Sąd Rejonowy prawidłowo jak wskazano wyżej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c. apelację w pozostałej części oddalił.

W trakcie postępowania apelacyjnego zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka występowali z pełnomocnikami z urzędu adw. Z. S. i P. G.. Koszty zastępstwa procesowego nie zostały pokryte w żadnej części. Z tego względu na podstawie §7 pkt 10 w zw. z §6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z art.520§1k.p.c., Sąd przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach na ich rzecz kwoty po 1 476, 00 zł tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSO B.Piwko SSO T.Kołbuc SSO R.Adamczyk